

บันทึกการประชุม
คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
ในคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ
และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๕
วันพุธที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

อนุกรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมานิจ สุขสมจิตร	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต	อนุกรรมการ
๔. นายสุกรี เอื้ออนันต์	อนุกรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา	อนุกรรมการ
๖. นายทรง บัณฑิตนันท์	อนุกรรมการ
๗. นายวรรณชัย บุญบำรุง	อนุกรรมการ
๘. นายมหินทร์ สุรดิษฐ์	อนุกรรมการ
๙. นายจุมพล แดงสกุล	อนุกรรมการ
๑๐. นายสุพจน์ ไพบูลย์	เลขานุการคณะอนุกรรมการ

อนุกรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ (ไม่มี)

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา

เมื่ออนุกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานคณะอนุกรรมการได้กล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ได้มีมติเปลี่ยนแปลงอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ โดยแต่งตั้ง นายทรง บัณฑิตนันท์ เป็นอนุกรรมการแทน นายเจษฎา อนุจาโร จึงแจ้งเพื่อทราบและขออนุญาตให้ นายทรง บัณฑิตนันท์ แนะนำตัวต่อที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

ที่ประชุมมีมติรับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๔ วันอังคารที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยมีการแก้ไขดังนี้

หน้าที่ ๔ บรรทัดที่ ๘ จากเดิม ตามที่กฎหมายบัญญัติ แก้ไขเป็น ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งตราขึ้นตามวรรคสองและวรรคสี่ก็เช่นเดียวกัน โดยตัดคำว่า “ได้” ออก

ระเบียบวาระที่ ๓ พิจารณาเรื่อง ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ

ประธานคณะกรรมการธิการ กล่าวต่อที่ประชุม ตามที่คณะอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ ได้รับร่างรัฐธรรมนูญครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ และได้มอบหมายให้อนุกรรมการนำไปศึกษาและรวบรวมข้อคิดเห็นเสนอต่อคณะอนุกรรมการพิจารณา จึงขอให้อนุกรรมการแสดงความเห็นต่อที่ประชุม

นายสุกรี เอื้ออนันต์ อนุกรรมการ กล่าวต่อที่ประชุม ตามที่ได้ดำเนินการศึกษาและพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีข้อคิดเห็นดังนี้

มาตรา ๓๒ วรรคสี่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒ วรรคสี่ “ในกรณีที่มีการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหายพนักงานอัยการ หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายมีสิทธิร้องต่อศาลเพื่อให้สั่งระงับหรือเพิกถอนการกระทำเช่นว่านั้น รวมทั้งจะกำหนดวิธีการตามสมควรหรือการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยก็ได้”

มีความเห็นว่า การบัญญัติให้บุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายมีสิทธิร้องขอต่อศาล คำว่า “บุคคลอื่นใด” มีความหมายกว้างเกินไป เพราะหมายถึงใครก็ได้แม้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายก็สามารถยื่นคำร้องได้ ซึ่งอาจเปิดช่องให้บุคคลอื่นเข้ามาแสวงหาประโยชน์ ตามความเห็น ควรระบุว่า “...บุคคลหรือองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคหรือสิทธิมนุษยชนเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายมีสิทธิร้องต่อศาล....”

ที่ประชุมแสดงความเห็น

มาตรา ๓๒ วรรคสี่ คำว่า “บุคคลอื่นใด” คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายที่กระทบสิทธิ ไม่ว่าจะเป็นการถูกละเมิดโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย เช่น ญาติ เพื่อน พี่น้อง ก็สามารถร้องขอต่อศาลได้

มติที่ประชุม มาตรา ๓๒ วรรคสี่ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕ วรรคสี่ และวรรค ๕**ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๕ วรรคสี่ และวรรค ๕ “การห้ามหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเสนอข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือการแทรกแซงด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อลดทอนเสรีภาพตามมาตรานี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง

การให้นำข่าวหรือบทความไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนนำไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะกระทำในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ แต่ทั้งนี้จะต้องกระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งได้ตราขึ้นตามวรรคสอง”

มีความเห็นว่า ควรตัดคำว่า “ได้” ออกเพื่อให้ครอบคลุมถึงกฎหมายที่ออกใช้บังคับแล้ว และที่จะมีการตราใช้บังคับต่อไปในอนาคตด้วย ซึ่งคำว่า “ได้” อาจมีการตีความแคบ เฉพาะกฎหมายที่ได้ตราขึ้นแล้วเท่านั้น

ที่ประชุมแสดงความเห็น

มาตรา ๔๕ วรรคสี่ และวรรคห้า หากคงคำว่า “ได้” ไว้ ความหมายจะเปลี่ยน คือ หมายถึงกฎหมายที่มีอยู่แล้วและรวมถึงกฎหมายที่จะตราขึ้นใช้บังคับในอนาคตด้วย

มติที่ประชุม ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗ วรรคสอง**ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๗ วรรคสอง “ให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่งและกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม”

มีความเห็นว่า ควรเพิ่มเติมคำว่า “ตามที่กฎหมายบัญญัติ” เพื่อให้เป็นองค์กรตามกฎหมาย จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย มีอิสระในการทำหน้าที่ไม่อยู่ภายใต้อำนาจของรัฐหรือเอกชน

ที่ประชุมแสดงความเห็น

มาตรา ๔๗ วรรคสอง คือ กำหนดให้มืองค์กรหนึ่ง คือให้มืองค์กรเดียวและเป็นองค์กรของรัฐทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ หากพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ วรรคสอง “ให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ ตามวรรคหนึ่งและกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ซึ่งมีคำว่า “ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ” และเมื่อพิจารณาในบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๕๕ “ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้มาใช้บังคับกับกรณีต่าง ๆ ภายใต้ง่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับจนกว่าจะมีการตรากฎหมาย เพื่อจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ กฎหมายที่จะตราขึ้นต้องไม่กระทบกระเทือนถึงการอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาซึ่งมีผลสมบูรณ์อยู่ในขณะนี้กฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับ จนกว่าการอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญานั้นจะสิ้นสุดผล”

ดังนั้น มาตรา ๔๗ วรรคสอง จึงควรมีคำว่า ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้สอดคล้อง กับมาตรา ๒๕๕ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้อ้างอิง ที่ประชุมจึงมอบหมายให้ นายวรรณชัย บุญบำรุง นำไปพิจารณาและหารือกับฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ว่าทำไมตัดคำว่า “ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ออก

มติที่ประชุม ไม่มีการแก้ไข แต่ให้ตั้งเป็นข้อสังเกต ควรมีคำว่า “ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

มาตรา ๕๐ วรรคสาม

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐ วรรคสาม บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและทันต่อเหตุการณ์

มีความเห็นว่า น่าจะนำไปบัญญัติเป็นนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับสาธารณสุข เพื่อให้เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดให้มีการป้องกันและขจัดโรคติดต่อ ไม่ใช่ให้เกิดขึ้นก่อนแล้วให้บุคคลที่ได้รับความเสียหายมาเรียกร้องจากรัฐ

ที่ประชุมแสดงความเห็น

มาตรา ๕๐ วรรคสาม บัญญัติให้สิทธิแก่ชนชาวไทย ประชาชนมีสิทธิ รัฐก็ต้องมีหน้าที่ดำเนินการ หากรัฐไม่ดำเนินการให้ ประชาชนย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาล เพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติได้ ตามมาตรา ๒๘ วรรคสาม เพราะเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ จึงเห็นว่าสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ต้องบัญญัติไว้ในหมวด สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ซึ่งถ้าบัญญัติไว้ในหมวด แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รัฐจะทำหรือไม่ก็ได้ หากพิจารณารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๒ วรรคสามอยู่ในหมวดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ได้บัญญัติทำนองเดียวกัน แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ตัดคำว่า “ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ออก ก็เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิได้ทันที ไม่ต้องรอกฎหมายรับรองสิทธิ ถือได้ว่าให้สิทธิกับประชาชนดีกว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มติที่ประชุม ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔ บุคคลที่ไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ

มีความเห็นว่า สิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่า จะให้ความช่วยเหลืออย่างไร เช่นการจัดที่อยู่อาศัยจัดให้มีงานทำ มีให้ช่วยด้านการเงินแล้วปล่อยให้เร่ร่อนต่อไป

ที่ประชุมแสดงความเห็น

มาตรา ๕๔ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ การที่รัฐจะช่วยเหลืออย่างไรมีความสัมพันธ์กับประมาณของแผ่นดิน ซึ่งถ้าบัญญัติการช่วยเหลือเฉพาะลงไปอาจปฏิบัติได้ยาก เพราะต้องอิงประมาณใน

การดำเนินการ และหากรัฐให้ความช่วยเหลือทุกอย่างก็จะกลายเป็นรัฐสวัสดิการ ซึ่งควรบัญญัติเป็นหลักการในรัฐธรรมนูญ ส่วนจะช่วยเหลืออย่างไรควรบัญญัติในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ

มติที่ประชุม ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖ วรรคสาม

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖ วรรคสาม สิทธิของชุมชนที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัตินี้ ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มีความเห็นว่า คำว่า “สิทธิของชุมชน” ควรใช้คำว่า “สิทธิของบุคคล” เพราะตามกฎหมายแล้ว ชุมชนไม่มีฐานะเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลไม่สามารถดำเนินคดีในทางแพ่งได้ จึงควรแก้ไขให้เป็นสิทธิของบุคคลเช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๖

ที่ประชุม แสดงความเห็น

มาตรา ๖๖ วรรคสาม บัญญัติให้ ชุมชนมีสิทธิดำเนินคดีได้ ก็เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของชุมชนให้มากขึ้น กล่าวคือ ประชาชนในชุมชนสามารถเข้าชื่อร่วมกันดำเนินคดีกับหน่วยงานของรัฐได้ โดยไม่ต้องแยกกันดำเนินคดี และไม่ตัดสิทธิที่บุคคลที่ได้รับความเสียหายจะดำเนินคดีด้วยตนเอง คือ บุคคลที่ได้รับความเสียหายสามารถดำเนินการเองโดยลำพัง หรือจะร่วมกับประชาชนในชุมชนดำเนินคดีก็ได้

มติที่ประชุม ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๗ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายในด้านบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(๔) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

มีความเห็นว่า คำว่า “หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ควรใช้คำว่า “หลักธรรมาภิบาล” ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๑ (๒) ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งมีใช้กันในทางวิชาการและชัดเจนกว่า

ที่ประชุม แสดงความเห็น

ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการใช้คำหลายคำ ซึ่งความหมายยังไม่ชัดเจน ประชาชนทั่วไปไม่สามารถเข้าใจได้ เช่น คำว่า “หลักนิติธรรม”, “หลักธรรมาภิบาล” หรือ “หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ซึ่งไม่ควรบัญญัติไว้ กล่าวคือ ควรบัญญัติเนื้อหาที่ชัดเจนดีกว่า ที่ประชุมจึงตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

(๓) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สร้างเสริมและปลูกฝังความรู้และจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้รักสามัคคี ความมีระเบียบวินัย พัฒนาคุณภาพผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา และจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

มีความเห็นว่า ควรเพิ่มเติม เป็นว่า “...สร้างเสริมและปลูกฝัง ความรู้และจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และสาธารณะ ตามแนวปรัชญาตามเศรษฐกิจพอเพียง...” เพราะคนไทยยังขาดจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ หากมีการปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่เยาวชนก็จะสร้างสรรค์สังคมที่ดีในอนาคตได้

ที่ประชุมแสดงความเห็น

มาตรา ๑๕ (๓) คำว่า “สร้างเสริมและปลูกฝัง ความรู้และจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม” เห็นว่า ครอบคลุมคำว่า “ความรับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ” อยู่แล้ว หากจะมีการบัญญัติให้ชัดเจนที่ประชุมก็ไม่ขัดข้อง

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๕ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

(๓) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สร้างเสริมและปลูกฝังความรู้และจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมและสาธารณะ แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้รักสามัคคี ความมีระเบียบวินัย พัฒนาคุณภาพผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา และจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

รองศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต อนุกรรมการ ตามที่ได้รับมอบหมายให้นำร่างรัฐธรรมนูญไปศึกษาข้อสาระสำคัญ นั้น ขอเสนอความเห็น ดังนี้

มาตรา ๑๓๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๕ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้กระทำเป็นสามวาระ ดังต่อไปนี้

(๑) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ และในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภา

(๒) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วย ในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา

มีความเห็นว่า อนุมาตรา (๒) คำว่า “เห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ควรใช้คำว่า “เห็นด้วยในการที่จะให้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ” จะเหมาะสมกว่า

มติที่ประชุม มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๕ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้กระทำเป็นสามวาระ ดังต่อไปนี้

(๑) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ และในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภา

(๒) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วย ในการที่จะให้ ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา

มาตรา ๑๓๘ วรรคห้า

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๘ วรรคห้า ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อรัฐสภาต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบและให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัตินั้นได้โดยสะดวก

มีความเห็นว่า คำว่า “ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบ” จะมีการกำหนดไว้หรือไม่ว่าจะมีการเปิดเผยอย่างไร เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย ที่ประชุมจึงมีมติแก้ไข คำว่า “เปิดเผย” เป็น “เผยแพร่”

มติที่ประชุม มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓๘ วรรคห้า ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อรัฐสภาต้อง เปิดเผย ให้ประชาชนทราบและให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัตินั้นได้โดยสะดวก

มาตรา ๑๔๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๔ ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ตามมาตรา ๑๔๓ นั้น สภาผู้แทนราษฎรจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ต่อเมื่อเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ได้ล่วงพ้นไป นับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร สำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา ๑๔๓ (๒) และนับแต่วันที่สภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วย สำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา ๑๔๓ (๓) ในกรณีเช่นนี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน

สมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๔๖

มีความเห็นว่า กรณีร่างพระราชบัญญัติถูกยับยั้งไว้ตามมาตรา ๑๔๓ นั้น สภาผู้แทนราษฎรจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ต่อเมื่อเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันได้ล่วงพ้นไป ซึ่งถ้อยคำตามมาตรา ๑๔๔ สามารถสื่อความหมายได้หรือไม่ระยะเวลา ๑๘๐ วัน ใช้บังคับทั้ง ๑๔๐ (๒) และ (๓) เพราะจากถ้อยคำเห็นว่าระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันไม่ใช้กับกรณียับยั้งตามมาตรา ๑๔๓ (๓)

ที่ประชุมแสดงความเห็น

ตามมาตรา ๑๔๔ ระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันใช้บังคับกับร่างพระราชบัญญัติที่ถูกยับยั้งไว้ตามมาตรา ๑๔๔ (๒) และ (๓) ซึ่งสามารถเข้าใจได้โดยปริยาย เพราะต้องตีความกฎหมายให้ใช้บังคับได้ โดยที่ประชุมเห็นควรแก้ไข มาตรา ๑๔๔ บรรทัดหนึ่ง บรรทัดที่ ๔ จากคำว่า (และ” เป็นคำว่า “หรือ” เนื่องจากมาตรา ๑๔๓ (๒) และ (๓) เป็นคนละกรณีแยกจากกันมิได้ไปด้วยกัน

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๔๔ ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ตามมาตรา ๑๔๓ นั้น สภาผู้แทนราษฎรจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ต่อเมื่อเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันได้ล่วงพ้นไปนับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร สำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา ๑๔๓ (๒) ~~แต่~~หรือนับแต่วันที่สภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นด้วย สำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา ๑๔๓ (๓) ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๔๖

มาตรา ๑๔๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๘ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี และคนชรา หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มีความเห็นว่า คำว่า “เด็ก สตรี และคนชราหรือผู้พิการ หรือทุพพลภาพ” ใช้ถ้อยคำไม่ถูกต้องควรมีการตัดคำว่า “และ” “หรือ” ออกเป็นว่า “เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการและทุพพลภาพ”

มติที่ประชุม มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๘ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก สตรี ~~หรือ~~คนชรา ~~หรือ~~ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรมิได้พิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

มาตรา ๑๔๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๕ ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือบรรดาร่างพระราชบัญญัติที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมา ให้เป็นอันตกไป

ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป และรัฐสภามีมติเห็นชอบด้วย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา

มีความเห็นว่า มาตรา ๔๕ วรรคสอง บรรทัดที่ ๕ ควรตัดคำว่า “ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร” ออก เนื่องจากทำให้เข้าใจยาก และการตัดออกความหมายก็ยังคงเดิม

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๔๕ ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือบรรดาร่างพระราชบัญญัติที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมา ให้เป็นอันตกไป

ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป และรัฐสภามีมติเห็นชอบด้วย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมหรือร่างพระราชบัญญัติต่อไป ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา

ส่วนที่ ๘

มีการแก้ไข

ส่วนที่ ๘ การควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

มีความเห็นว่า ควรแก้ไขเป็นว่า “การควบคุมการตรากฎหมายไม่ให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ” จะเข้าใจง่ายกว่า

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

ส่วนที่ ๘ การควบคุมการตรากฎหมายที่ไม่ให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๕๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๑ บทบัญญัติ มาตรา ๑๕๐ ให้นำมาใช้บังคับกับร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณีให้ความเห็นชอบแล้ว แต่ยังมีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วยโดยอนุโลม

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๕๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๐ ให้นำมาใช้บังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณีให้ความเห็นชอบแล้ว แต่ยังมีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วยโดยอนุโลม

เหตุผลในการแก้ไข เป็นการแก้ไขถ้อยคำ ความหมายคงเดิม

มาตรา ๑๕๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๓ การบริหารราชการแผ่นดินเรื่องใดที่เป็นปัญหาสำคัญที่อยู่ในความสนใจของประชาชน เป็นเรื่องที่กระทบถึงประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชน หรือที่เป็นเรื่องเร่งด่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ก่อนเริ่มประชุมในวันนั้นว่าจะถามนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินเรื่องนั้น โดยไม่ต้องระบุคำถาม และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรบรรจุเรื่องดังกล่าวไว้ในวาระการประชุมวันนั้น

การถามและการตอบกระทู้ตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้หนึ่งตั้งกระทู้ถามด้วยวาจาเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินนั้นได้ เรื่องละไม่เกินสามครั้ง ทั้งนี้ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

มติที่ประชุม มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๓ ในกรณีที่การบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องใดที่เป็นปัญหาสำคัญที่อยู่ในความสนใจของประชาชน เป็นเรื่องที่กระทบถึงประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชน หรือที่เป็นเรื่องเร่งด่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ก่อนเริ่มประชุมในวันนั้นว่าจะถามนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินเรื่องนั้น โดยไม่ต้องระบุคำถาม และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรบรรจุเรื่องดังกล่าวไว้ในวาระการประชุมวันนั้น

การถามและการตอบกระทู้ตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นตั้งกระทู้ถามด้วยวาจาเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินนั้นได้ เรื่องละไม่เกินสามครั้ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เหตุผลในการแก้ไข เป็นการแก้ไขถ้อยคำ ความหมายคงเดิม

มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ญัตติดังกล่าวต้องเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไปซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๖๗ วรรคสอง ด้วย และเมื่อได้มีการเสนอญัตติแล้ว จะมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมิได้ เว้นแต่จะมีการถอนญัตติหรือการลงมตินั้นไม่ได้คะแนนเสียงตามวรรคสาม

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ญัตติดังกล่าวต้องเสนอชื่อบุคคลตามมาตรา ๑๖๗ วรรคสอง ผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไป ซึ่งเป็นบุคคลที่สภาผู้แทนราษฎร ๑๖๗ วรรคสอง ด้วย และเมื่อได้มีการเสนอญัตติแล้ว จะมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรมิได้ เว้นแต่จะมีการถอนญัตติหรือการลงมตินั้นไม่ได้คะแนนเสียงตามวรรคสาม

มาตรา ๑๕๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๖ ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้อยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๕๔ หรือมาตรา ๑๕๕ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวทั้งหมดเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๕๔ หรือมาตรา ๑๕๕ ได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่าสองปีแล้ว

ที่ประชุม แสดงความคิดเห็นว่า การเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล กรณีบริหารราชการแผ่นดินมาแล้วเกินกว่าสองปี การนับระยะเวลาสองปี นั้น นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าคณะรัฐมนตรีชุดนั้นบริหารราชการแผ่นดินมาแล้วเกินกว่าสองปี สภาผู้แทนราษฎรก็สามารถอภิปราย นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีคนใดก็ได้ หรือระยะเวลาสองปีนับเป็นรายคน คือถ้ารัฐมนตรีคนใดบริหารราชการแผ่นดิน ยังไม่เกินกว่าสองปี สภาผู้แทนราษฎรก็ไม่มีสิทธิอภิปรายรัฐมนตรีคนนั้น สภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิอภิปรายรัฐมนตรีที่เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินเกินกว่าสองปีแล้วเท่านั้นหรือไม่ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าถ้อยคำไม่ชัดเจนอาจเป็นปัญหาในทางปฏิบัติได้ จึงเห็นสมควรแก้ไข

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๕๖ ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้อยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๕๔ หรือมาตรา ๑๕๕ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวทั้งหมดเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๕๔ หรือมาตรา ๑๕๕ ได้ เมื่อคณะนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี ผู้นั้น ได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่าสองปีแล้ว

มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพื่อตั้งกระทู้ถามในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ หรือการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใด ให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพื่อชี้แจงหรือตอบกระทู้ถามในเรื่องนั้นด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้ไม่อาจเข้าชี้แจงหรือตอบกระทู้แต่ต้องแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาทราบก่อนหรือในวันประชุมสภาในเรื่องดังกล่าว

ที่ประชุมแสดงความเห็น มาตรา ๑๕๗ บรรทัดที่ห้า คำว่า “ทราบก่อนหรือในวันประชุมสภา” ซึ่งเป็นว่า ควรบัญญัติให้ชัดเจนว่าการแจ้งนั้น ต้องก่อนการประชุมสภา คือ จะแจ้งในวันประชุมสภาแต่สภาเลิกประชุมแล้วไม่ได้ ที่ประชุมจึงเป็นสมควรแก้ไขให้คณะกรรมการพิจารณา ๒ ประเด็น

มติที่ประชุม มีการแก้ไข โดยเสนอเป็น ๒ ความเห็น

ความเห็นที่หนึ่ง

มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพื่อตั้งกระทู้ถามในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ หรือการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใด ให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพื่อชี้แจงหรือตอบกระทู้ถามในเรื่องนั้นด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้ไม่อาจเข้าชี้แจงหรือตอบกระทู้ แต่ต้องแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาทราบอย่างช้าที่สุดหรือในวันประชุมสภาในเรื่องดังกล่าว

ความเห็นที่สอง

มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพื่อตั้งกระทู้ถามในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ หรือการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใด ให้เป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นต้องเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาเพื่อชี้แจงหรือตอบกระทู้ถามในเรื่องนั้นด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้ไม่อาจเข้าชี้แจงหรือตอบกระทู้ แต่ต้องแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาทราบก่อนหรือในวันประชุมสภาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๖๑ วรรคสี่

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๑ วรรคสี่ การออกเสียงประชามติต้องเป็นการให้ออกเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในกิจการตามที่จัดให้มีการออกเสียงประชามติ และการจัดการออกเสียงประชามติในเรื่องที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือคณะบุคคลจะกระทำมิได้

ที่ประชุมแสดงความเห็นว่า ในวรรคที่สี่ มีสองประเด็น แต่มีการนำมาบัญญัติในวรรคเดียวกันคือประเด็นการออกเสียงประชามติควรบัญญัติไว้วรรคหนึ่ง ส่วนประเด็นห้ามจัดการออกเสียงประชามติควรบัญญัติไว้อีกรวรรคหนึ่ง ที่ประชุมจึงเห็นควรแก้ไข และประเด็นการจัดการออกเสียงประชามติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือที่เกี่ยวกับตัวบุคคลคณะบุคคลจะกระทำมิได้ ใครมีสิทธิยกขึ้นอ้างและมีองค์ที่จะวินิจฉัยเรื่องนี้หรือไม่ ที่ประชุมควรเป็นข้อสังเกต

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

การออกเสียงประชามติต้องเป็นการให้ออกเสียงเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในกิจการตามที่จัดให้มีการออกเสียงประชามติ แต่จัดการออกเสียงประชามติในเรื่องที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือคณะบุคคลจะกระทำมิได้

(วรรคห้า) การจัดการออกเสียงประชามติในเรื่องที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือคณะบุคคลจะกระทำมิได้

มาตรา ๑๖๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖๔ วรรคหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายสภาผู้แทนราษฎรจะต้องวิเคราะห์และพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาถึงสภาผู้แทนราษฎร

มติที่ประชุม มีการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๖๔ วรรคหนึ่ง ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายสภาผู้แทนราษฎรจะต้องวิเคราะห์และพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาถึงสภาผู้แทนราษฎร

เหตุผลในการแก้ไข เป็นการแก้ไขถ้อยคำ ความหมายคงเดิม

ที่ประชุมมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ จัดทำรายงานการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ให้แล้วเสร็จ และนำเสนอต่อที่ประชุมในการประชุมครั้งต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมตินัดประชุมคณะอนุกรรมการ ครั้งที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐
เวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกา

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานคณะอนุกรรมการกล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วม
ประชุมและปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

นายไกรสิทธิ์ ธรรม์ญญ

นิติกร ๔ ตำแหน่งกรรมการ ๓

ผู้จัดบันทึกการประชุม

ทมิตา/พิมพ์